

חוק מילווה חסכון, תשל"ה-1975*

1. בחוק זה – הגדרות
- (1) תהא לכל מונח המשמעות שיש לו בפקודת מס הכנסה¹ (להלן – הפקודה), אם אין בחוק זה הוראה אחרת;
- (2) "מעביד" – כל המשלם הכנסת עבודה או האחראי לתשלומה;
- (3) "התאריך הקובע" – כ"ח באלול תשל"ח (30 בספטמבר 1978).
2. (א) מעביד יהא חייב למדינה בשנת המס 1975 במילווה חסכון בשיעור של 4.75% מסך כל הכנסת עבודה ששילם בשנת המס 1975 (להלן – המילווה).
- (ב) המילווה יחול, על אף האמור בכל דין, גם על חברי-בני-אדם שדינו לענין תשלום מסים, אגרות ותשלומי חובה אחרים כדין המדינה.
3. רשויות מקומיות ומוסדות ציבור פטורים ממילווה; לענין זה, "מוסדות ציבור" – מוסדות לדת, לתרבות, לחינוך, למדע, לבריאות, לסעד, לספורט או למטרה ציבורית אחרת, שאינם מיועדים להפקת רווחים ושקבע אותם לענין זה שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת.
4. מעביד ישלם לפקיד השומה את המילווה במועד שנקבע ויגיש לו באותו מועד דין וחשבון כפי שנקבע בתקנות.
5. מעביד שלא שילם את המילווה או לא מסר לפקיד השומה דו"ח או מסר דו"ח אך לפקיד השומה יש טעמים סבירים להניח שהדו"ח איננו נכון – רשאי פקיד השומה לשום לפי מיטב שפיטתו את סכום המילווה ודין שומה לפי סעיף זה כדין שומה לפי סעיף 167 לפקודה.
6. (א) המילווה ישא ריבית בשיעור של 3% לשנה החל מיום א' בניסן תשל"ו (1 באפריל 1976).
- (ב) הריבית תהיה פטורה ממס הכנסה.
7. (א) בסעיף זה –
- (1) "מדד יוקר המחיה" – כמשמעותו בחוק מילווה בטחון, תשי"ז-1956²;
- (2) "מדד יסודי" – מדד יוקר המחיה שיתפרסם לדצמבר 1975;
- (3) "מדד חדש" – מדד יוקר המחיה שיתפרסם לחודש יוני שלפני מועד הפרעון.
- (ב) קרן המילווה תהיה צמודה למדד יוקר המחיה; התברר בעת פרעונו של חלק פלוני של המילווה כי המדד החדש עולה על המדד היסודי ייפרע המילווה כשהוא מוגדל באופן יחסי לשיעור העליה של המדד החדש.

* נחקבל בכנסת ביום ח' בניסן תשל"ה (20 במרס 1975); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1172, תשל"ה, עמ' 191.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשל"ה, עמ' 42.

2 ס"ח תשי"ז, עמ' 8.

8. (א) על סכום מילווה ששילם מעביד עד התאריך הקובע, יינתנו לו תעודות רשומות על שמו, עד יום ד' בניסן תשל"ט (1 באפריל 1979).

(ב) התעודות יהיו רק על סכום לירות המתחלק לחמש ללא יתרה.

(ג) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע בתקנות את ההוראות והתנאים שיחולו על תעודות המילווה, לרבות בדבר הוצאתן ופדיון, וכן בדבר היתרות שסכומן קטן מהערך הנקוב הנמוך ביותר של תעודות המילווה.

9. (א) תעודות המילווה לא יהיו סחירות ולא יהיו ניתנות להעברה למעט העברות מכוח הדין.

(ב) תעודות המילווה או הזכות לקבלתן לא יהיו ניתנות לשעבוד אלא כבטוחה –

(1) לחיוב של בעל התעודות או של הזכאי לקבלתן, שהמדינה ערבה לו או לטובת המדינה בעד ערבותה;

(2) לפרעון הלוואה שניתנה לבעל התעודות או לזכאי לקבלתן במסגרת אשראי מכון כמשמעותו בסעיף 8 להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשל"א–1971³, ושר החקלאות, שר המסחר והתעשייה או שר התיירות, או מי שהם או אחד מהם הסמיכו, אישר את השעבוד.

(ג) (1) שועבדו תעודות המילווה או הזכות לקבלתן, תהיה למי שלטובתו נעשה השעבוד זכות עדיפות להיפרע מהתעודות על פני כל נושה אחר, אף שלא נתמלאו תנאי סעיף 4 לחוק המשכון, תשכ"ז–1967⁴.

(2) לבנק ישראל תינתן הודעה על תעודות המילווה ששועבדו או שהזכות לקבלתן שועבדה.

(3) שר האוצר יקבע בתקנות הוראות לענין מתן הודעה לבנק ישראל והריי-שומים שיעשה בנק ישראל, וכן למי יימסרו תעודות המילווה שהן או הזכות לקבלתן שועבדו או דמי פדיון של תעודות כאמור.

10. 53% מסך כל סכומי המילווה והריבית שעליו ייפרעו בשלושה שיעורים שנתיים רצופים ב-1 באוגוסט של כל שנה, החל בשנת 1979, ויתרם בשלושה שיעורים שנתיים רצופים ב-1 באוגוסט של כל שנה החל בשנת המס 1984.

11. (א) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות מה יהיה דינו של מילווה שלא שולם עד התאריך הקובע; בתקנות אלה ניתן גם לקבוע, כי המילווה ייהפך למס או שלא ייגבה.

(ב) תקנות לפי סעיף קטן (א) יכול שיהיו כלליות או לסוגים של חייבים במילווה או לפי סכום המילווה או לפי מבחנים אחרים שנקבעו.

³ ק"ת תשל"א, עמ' 690; תשלי"ב, עמ' 621.

⁴ ס"ח תשכ"ז, עמ' 48.

- תחולת הוראות
הפקודה
12. הוראות הפקודה יחולו על המילוה כאילו היה חלק מהמס, והוא במידה שאין בחוק זה הוראה אחרת לאותו ענין.
- ביצוע ותקנות
13. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

יהושע רבינוביץ
שר האוצר

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

חוק מס מעסיקים, תשל"ה-1975 *

- הגדרות
1. בחוק זה –
- (1) תהא לכל מונח המשמעות שיש לו בפקודת מס הכנסה¹ (להלן – הפקודה);
- (2) "מעסיק" – כל המשלם הכנסת עבודה או אחראי לתשלומה, לרבות מי שדינו לענין תשלום מסים כדין המדינה.
- הטלת המס
ושיעורו
2. מעסיק יהא חייב במס בשיעור של 4% מסך כל הכנסת עבודה ששילם לכל שנת מס (להלן – מס מעסיקים).
- תשלום המס
3. מעסיק ישלם על חשבון מס מעסיקים, במועדים שנקבעו על פי סעיף 166 לפקודה, 4% מכל הכנסת העבודה שממנה הוא חייב בניכויי מס הכנסה.
- תחולת הוראות
הפקודה
4. לענין דו"ח, שומה והשגה יחולו הוראות הפקודה על מס מעסיקים כאילו היה ניכוי שהמעסיק חייב בו, ואילו לענין ביצוע, גביה, עונשין והוראות כלליות אחרות יחולו הוראות הפקודה על מס מעסיקים כאילו היה מס הכנסה.
- תחולה
5. תחולתו של חוק זה משנת המס 1975 ואילך.
- ביצוע ותקנות
6. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

יהושע רבינוביץ
שר האוצר

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נחקבל בכנסת ביום ח' בניסן תשל"ה (20 במרס 1975); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה'ח 1170, תשל"ה, עמ' 178.

1 דיני מדינת ישראל, גוסס חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשל"ה, עמ' 42.